

עפ"ת 20508/07/14 - חמאדה גאבר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 20508-07-14 גאבר(אסיר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

מעוררים	חמאדה גאבר (אסיר)
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

פסק דין

לפני ערעור על גזר הדין שניתן ביום 8.5.14 בתיק 3953-03-12 תעבורה פתח- תקוה, על ידי כב' השופטת מגי כהן.

המערער הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בבצוע עבירות של:

נהיגה רשלנית - סעיף 62(2) לפקודת התעבורה,

חבלה של ממש לפי סעיף 38(3) לפקודה,

גרימת נזק לפי תקנה 21 לתקנות התעבורה,

אי ציות להוראת שוטר תקנה 23(א) לתקנות התעבורה,

נהיגה בכביש בניגוד לכיוון התנועה, תקנה 36 לתקנות התעבורה,

הסעת נוסעים מעל המותר, תקנה 84 ב' לתקנות התעבורה.

העבירות בוצעו במעשה נהיגה אחד ביום 16.1.2010.

העונש שגזר בית משפט על המערער :

24 חודשי מאסר בפועל מתוכם 6 חודשי מאסר בחופף ו - 18 חודשי מאסר במצטבר לעונש מאסר אחר אותו מרצה המערער.

מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע,

עמוד 1

פסילה בפועל למשך 5 שנים שמניין יחל מיום שחרורו מהמאסר אותו מרצה,

לא הוטלה פסילה על תנאי, לא הוטל קנס נוכח העונש שנגזר והעובדה כי המערער מרצה מאסר בן 42 חודשים.

הערעור נסב על חומרת העונש.

עיקר טיעוני בא כח המערער:

בית משפט קמא טעה בעונש שגזר תוך שסטה מרף הענישה המקובל בעבירות בהן הורשע.

לא ניתן משקל לאמור בתסקיר שרות המבחן לפיו מדובר בצעיר שסבל מקשיים חברתיים ולימודיים, חווה כישלון, נפגע דימויו העצמי, מעשיו בוצעו מתוך חשש והגנה עצמית ללא כוונה תחילה, אשר לקח אחריות על מעשיו.

לא ניתן משקל להמלצות קצין המבחן להביא בשיקול היותו מרצה מאסר ממושך, סיים הליך טיפולי בקבוצת "שליטה בכעסים" ומשתתף בקבוצת "12 צעדים" במסגרת שהותו בכלא.

שליחתו בעת הזו למאסר ממושך גודעת באחת מאמציו לחזור ולנהל אורח חיים נורמטיבי.

לא ניתן משקל לעינוי הדין חרף העובדה כי העבירות בוצעו בראשית שנת 2010, כתב האישום הוגש רק ב- 2012, העונש נגזר באמצע שנת 2014.

לא ניתן משקל להודאת המערער בהזדמנות הראשונה.

בית משפט קמא התעלם מהעקרון המנחה המורה על חריגה לקולא בעונש מקום שהמערער "השתקם" או, ש"יש סיכוי של ממש לשיקום"

לא ניתן משקל לגילו הצעיר של המערער היותו היום בן 23 בלבד.

טיעוני בא כח המשיבה:

מדובר בכתב אישום חמור בנסיבותיו,

רמת רשלנות המערער מצויה ברף הגבוה,

בית משפט נתן משקל להודאה, לאחרטה, לסיכויי השיקום, לתקופת המאסר אותה מרצה,

לכל האמור בתסקיר קצין מבחן, ולא רק לאותם קטעים הנוחים לבא כח המערער אליהם הפנה, נוכח כך יש לדחות הערעור.

לגופו של ענין דין הערעור להדחות.

מתוך עובדות כתב האישום המתוקן נפרש בפנינו מעשה נהיגה אחד עם ריבוי עבירות, כאשר כל עבירה בפני עצמה חמורה, לא כל שכן כאשר כולן מצטרפות זו לזו ומתבצעות במעשה נהיגה אחד כאמור.

ובמה דברים אמורים?

המערער נהג ברשלנות ובקלות ראש, במהירות שאינה תואמת את הדרך, שוטר מורה למערער לעצור, תחת זאת המערער אינו מציית להוראת השוטר, מגביר את מהירות נסיעתו, תוך שהוא סוטה בחדות בין הנתיבים, גורם לרכבים אחרים הנמצאים בנסיעה לבלום ולצע סטיה מנתיב הנסיעה על מנת שלא לגרום לתאונה.

המתואר לעיל מתרחש בכביש 1 תוך שהמערער סוטה מכביש 1 לירידה לכביש 6 ובהמשך נסיעת המערער בכביש 6 מבצע פניית פרסה וממשיך בנסיעה לכביש 444, הנסיעה הינה בניגוד לכוון התנועה. בהמשך נסיעתו בכביש 444 בצומת נחמיה ממערב למזרח, סוטה שוב למסלול נגדי, נוסע נגד כוון התנועה, מתנגש חזיתית ברכב פרטי.

כתוצאה מהתאונה ניזוקו כלי הרכב, שבעה נוסעים נחבלו בגופם פגיעות של ממש מסוג קרע בטחול לאחת הנוסעות, פגיעת ראש וחזה לנוסע אחר שהצריך הרדמה והנשמה, דמם במוח לנוסע נוסף, ופגיעות נוספות שלא מצאתי צורך להוסיף הפרוט.

אין צורך להכביר מילים על היותו של כביש מספר 1 ציר נסיעה ראשי, עמוס בכלי רכב בכל שעות היממה. כך גם כביש 6.

היותו של המערער צעיר בשנים, כבן 19 בעת נהיגתו שלוחת הרסן, אינה מענינו של מי מהנפגעים, ומי מאלו שנקלעו שלא ברצונם לנתיב נסיעתו, והצליחו לסטות ברגע האחרון ובכך למנוע תאונה.

גילו הצעיר של נהג עברין תעבורה בכלל, ומערער זה בפרט לא ישמש שיקול לקולת העונש.

חובתו של כל נהג לדעת כי בטחונו שלו, של הנוסעים עימו, וכלל המשתמשים בדרך מופקד באופן נהיגתו. עליו לרכוש מיומנות בנהיגה נכונה, וזו נרכשת אך ורק מהקפדה דקדקנית על חוקי התעבורה והתקנות.

נהג צעיר בשנים או, לחילופין צעיר בוותק הנהיגה, חייב לדעת כי עליו להקפיד הקפדה יתירה על כללי התעבורה משום

שטרם רכש מיומנות נהיגה נכונה,

ביצוע עבירות על ידי צעירים בשנים או בוותק הנהיגה יחייב ענישה כואבת ביחס ישר לנהיגה הרשלנית, הפרועה, המסכנת והמסוכנת לכלל המשתמשים בדרך. הגיל הצעיר לא יהווה משקל להפחתה בעונש.

ובענין המערער שלפני, עולה מהתסקיר סיכוי להישנות התנהגות עבריינית.

מדברי בא כח המערער בדבר השתתפות המערער בטיפול קבוצתי, במסגרת הכלא, אין לי אלא לומר כי המערער נמצא אך בתחילת דרכו השיקומית, דרכו זו מבורכת, וככל שיתמיד בה יועיל לעצמו, קודם שיועיל לאחרים. אך אין ליתן לעובדה זו משקל יתר. מה גם שקצין המבחן, האמון על אינטרס המערער, לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

עיון מעמיק בגזר הדין, מלמד כי לא נפלה טעות, מתחם הענישה שנקבע, מאסר בפועל הנע בין 10 חודשים ל - 36 חודשים הוא מתחם הולם וראוי.

ניתן משקל בגזר הדין לעונש המאסר אותו מרצה המערער, כמו גם להודאה ולחרטה.

לאור כל האמור לעיל, לא מצאתי שיש מקום להתערב בעונש.

הערעור נדחה.

לאור בקשתם המפורשת של באי כח הצדדים, הערעור יודע על ידי המזכירות.

ניתן היום ל' בכסלו תשע"ה 22.12.14 בהעדר הצדדים.